

f. Eks. givet 4628,2 Pd. Mælk, den anden har givet 4737,6 Pd. Mælk pr. Ko. Det er store Besætninger paa op til 100 og 200 Køer, og det gør Pokker til Forskel i et Regnskabsaar, om man faar 100 Pd. Mælk pr. Ko for lidt. Jeg skal yderligere gøre den Bemærkning, at Beregningerne ere byggede paa den nu moderne Opgørelse, hvor man regner alt til Foderenheder. Det er et saa vanskeligt Arbejde, at jeg som gammel praktisk Landmand næsten tør sige, at det er komplet umuligt. Det er kun tilnærmelsesvis rigtigt. Man kan maaske gøre Hø nogenlunde til Foderenhed. Men her regner man Korn og Kraftfoder af hvilken som helst Art til Foderenhed. Der er ikke saa ganske lidt Forskel, men man regner det i Regnskaberne til samme Pris, hvilket ikke er rigtigt, og man sætter Græsdagene pr. Ko til Foderenheder. Maa jeg spørge, om noget Menneske kan beregne det saaledes, at det kan være Grundlag for et paalideligt Regnskab? Man vil maaske sige: Ja, men vi kunne sælge Græsset. Men det kunne vi ikke, det er jo ligefrem umuligt. Det lange Græs kan man nok slaa og lave til Hø og sælge, men det korte Græs, som Koen gaar og napper af, kan intet Menneske bedømme paa nogenlunde rimeligt Grundlag. Jeg ved jo nok, at i Kontrolforeningerne bruger man nu den Maade at regne de Foderenheders Antal, som Koen forærer paa Græs, noget i Forhold til den Mængde Mælk, den giver. Men det er jo ganske hen i Vejret, og Konsekvensen maatte føre til, at den Ko, der ingen Mælk giver, heller ingenting æder, og saaledes vide vi dog, det ikke er. Men Sagen er, at det fysiologiske hos Koen der kommer med. Der er Forhold, vi ikke kende, der er forskellige Egenskaber hos de enkelte Dyr, og man kan ikke ansætte disse Egenskaber i Værdi. En Del, som vi regne som Foderenhed og ville have frem gennem Regnskaberne, kunne vi ikke anvende paa anden Maade. Jeg nævnedes Græsset. Lad mig ogsaa nævne Halmen. Hvorledes kan man gøre Halm til Foderenhed? Jeg indrømmer, at det ikke er gjort i disse Regnskaber, hvor man har regnet Halmen for Gødning; men ogsaa dette er noget problematisk. Vil man komme til et Resultat med Hensyn til, hvad man virkelig faar ud af Mælken, er det meget klogere at regne alt, hvad vi købe til Koen, til den Pris, vi have det til, og hvad Koen saa giver ud over Dækning for dette og for Udgifterne til Pleje, Malkning, og hvad der ellers gaar med til Kvægholdet, vil det da være rigtigst at betragte

som Betaling for Græs og Halm o. s. v. Saa kan man se, hvorvidt man ad den Vej faar et nogenlunde godt Resultat ud af sine Køer. Men disse Regnskaber tjene i alt Fald slet ikke til Grundlag for solide Betragtninger. Og det maa det ærede Medlem dog ogsaa vide, at de ere blevne stærkt imødegaaede i senere Artikler. Men dem har det ærede Medlem ikke taget noget Hensyn til, men kun bygget paa det efter min Mening forkerte Grundlag.

Og et andet æret Medlem, ikke af dette Ting, men af det andet, Landstingsmand Sonne, har i Nationaløkonomisk Forening holdt et Foredrag, hvorved jeg nu ikke var til Stede; men jeg havde den Fornøjelse at høre den samme Mand i Gaar, og jeg maa sige, at hans Betragtninger vare meget grundigt underbyggede, og de førte til et helt andet Resultat. Jeg har ikke hans Tal ved Haanden, og jeg skal heller ikke komme ind paa dem paa dette sene Tidspunkt. Jeg vil kun sige, at alle vi, der arbejde i det praktiske Landbrug og ere nogenlunde med paa de Spørgsmaal, der have været oppe i Tiden, ere sikkert enige med ham i hans Resultat, at det danske Landbrug er gaaet udmærket godt frem i de sidste 20—30 Aar, at der er opsparet en saa stor Produktionsevne, foretaget saa store Forbedringer paa Besætninger og Bygninger, at vi maa være glade over, at vi fik begyndt i saa god Tid, at vi derigennem fik Evne til at imødegaa de daarlige Tider. Det kan være vanskeligt at vurdere fuldt ud, hvor meget det er værdt? Men saa meget er givet, at paa mange daarlige Egne er Produktionen, fordi Landmændene have fodret godt, forøget deres Besætninger og føre en rationel Avl efter Nutidens Fordringer, stegen til det dobbelte. Det ærede Medlem fremførte dernæst en Del statistiske Opgørelser, der viste, at Arealet for Korn dyrkning er gaaet tilbage. Det er rigtigt, det oplyste Sonne ogsaa, men saa oplyste han samtidig efter de statistiske Opgørelser, at skønt Arealet er gaaet betydeligt tilbage, er Produktionen dog stegen betydeligt, det vil sige, at man faar mange, mange flere Fold end tidligere. Han sammenlignede 2 Perioder, Aarene 1887—88 og Aarene 1907—08, og kom til det Resultat, at Produktionen er stegen overordentlig meget, at Værdien er stegen betydeligt baade af Besætninger, Bygninger og Redskaber, saaledes at der i Virkeligheden kan paavises en betydelig Fremgang. Naturligvis kan det, hvis vi fik en stærkt nedadgaaende Periode, gerne være, at det var vanskeligt at faa disse